

[Villemoes.]

mine noget mørke Udtalelser anbefale Lovforslaget til videre Fremme i det høje Ting og i det kommende Udvalg i Haabet om, at der kan findes paa endnu flere Lempelser og Forbedringer end dem, der allerede er foretaget i det høje Folketing gennem Vedtagelsen af Forslag, som er stillet af den højtærede Finansminister og tiltraadt af Udvalget derovre. Jeg vil imidlertid ønske og haabe, at der kan opnaas endnu mere, men sluttelig nærer jeg ingen Tvivl om, at jeg og mine Meningsstæller vil være i Stand til at stemme for Lovforslaget ved tredie Behandling.

Axel B. Lange: Den Lov, som udløber i Morgen, og som skal erstattes af det foreliggende Forslag, kan næppe siges at have været populær, hverken hos Forbrugerne eller blandt de erhvervsdrivende, i hvis Forhold den griber ind, og selv den højtærede Finansminister har givet Udtryk for, at i hvert Fald Beskatningen af Manufakturvarer i den foreliggende Form ikke var en god Lovgivning, og at man burde se at komme bort fra denne Lovgivning, saa snart det var muligt.

Den højtærede Finansministers almindelige Regel for Skatteyderne, at de skal betale Skatterne med Glæde, gælder altsaa ikke for denne Lov, men den højtærede Minister mener maaske, at det kan være godt, at der er Undtagelser fra den almindelige Regel. Heller ikke vi er glade for dette Forslag, der paa flere Omraader indeholder meget høje Skattesatser og paa afgørende Maade modvirker Tidens Krav om at holde Priserne nede. At mange Mennesker havde ventet, at disse Skatter nu vilde være faldet bort, er naturligt, naar man ved, at de Formaal, som skulde løses gennem denne Lovgivning, ikke mere eksisterer; de stærkt forøgede Militærudgifter kendes ikke mere, Tilskud til Forhøjelse af Landbrugsprodukternes Pris har allerede længe været unødvendige.

Vi er naturligvis klar over, at Statens Indtægter paa andre Omraader svigter og i den kommende Tid vil svigte i meget betydelig Grad, og derfor er vi villige til at medvirke til Forslagets Gennemførelse. Vi mener ganske vist ikke at have faaet nogen helt fyldestgørende Oversigt over, om saa store Beløb som de omtalte er nødvendige, idet vi ogsaa fra vor Side stiller os noget tvivlende over for de Tal, som den højtærede Finansminister nævnte. Ogsaa vi er mest tilbøjelige til at tro, ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at de Indtægter, som

vil flyde af denne Lovgivning, vil blive større, end Ministeren her har nævnt, men vi erkender naturligvis tillige, at det er vanskeligt at faa et virkeligt Overblik over Udviklingen i økonomisk Henseende i den kommende Tid. Vi mener — og jeg har jo nogle Gange fra denne Talerstol paa mit Partis Vegne hævdet —, at man har gjort de direkte Skatter alt for høje, og at de ikke taaler nogen yderligere Forhøjelse. Vi har ganske vist for kort Tid siden hørt en socialdemokratisk Ordfører fremsætte den Anskuelse, at de direkte Skatter kunde forhøjes yderligere, men jeg har dog det Indtryk, at de, der skal træffe Bestemmelse herom, er klar over, at de direkte Skatter ikke taaler nogen Forhøjelse, og saa er der ingen anden Maade at skaffe Pengene paa end gennem indirekte Skatter. Selv om man skulde haabe, at saa store Beløb, som der her er Tale om, ikke skulde være nødvendige, er det naturligvis ikke muligt at ophæve disse Skatter nu og saa maaske blive tvunget til at indføre dem paa ny om et Par Maaneder. Det vilde skabe alt for stor Forvirring, ikke mindst for Erhvervslivet.

Da man i sin Tid gennemførte denne Lovgivning, fremhævede man, at et af dens Hovedformaal var at virke forbrugsbegrænsende ud fra den Opfattelse, at vore Levevilkaar maatte tvinge os til at nedsætte vort Forbrug; men det beklagelige er, at det formindskede Forbrug ogsaa betyder formindsket Beskæftigelse; og at dette ikke er heldigt paa et Tidspunkt, hvor alt maa sættes ind paa at skaffe ny Beskæftigelse, er givet. Jeg gaar ud fra, at Nedsættelsen af nogle af Skattesatserne, f. Eks. for Chokolade- og Sukkervarer, for de Varer, som sælges i Parfumerier, hvor Skattesatserne efter vor Opfattelse har været sat alt for højt, og hvor den beregnede Indtægt for Statskassen slet ikke er indkommet, netop tager Sigte paa Beskæftigelsen, enten forøget Beskæftigelse eller Bevarelse af den nuværende.

Der er i det andet høje Ting gennemført en Række Ændringer, som vel maa siges at være Forbedringer af Forslaget, men det er for øvrigt ikke let at overse Virkningerne af disse. Den højtærede Finansminister er ikke hensynsfuld over for Landstinget, naar han forelægger dette omfangsrige Forslag paa saa sent et Tidspunkt. Forslaget skal jo senest være gennemført i Morgen. Der har faktisk ingen Tid været for dette Tings Medlemmer — heller ikke for dem af Tingets Medlemmer, der er nedsagede til at tale om Forslaget — til at sætte sig ind i det. Man skal ikke alene sætte sig ind i de Ændringer, som den højtærede